

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947 .

Петро Андрусів

РІК VI. Ч. 8. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., СЕРПЕНЬ, 1949

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., AUGUST, 1949. VOL. VI. No. 8.

Богдан Мухин—Слава

П. ЛОТОЦЬКА В ШПИТАЛІ

Пані Олена Лотоцька, голова Союзу Українок Америки, уже п'ятий тиждень в шпиталі у Філадельфії. Стан її здоров'я багато покращав і лікарі кажуть що до тижня зможе вернутись додому, але мусітиме ще якийсь час відпочати, поки знову вернеться до активної праці.

УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ В БУЕНОС АЙРЕСІ

На передмісті Буенос Айресу, Аважанеда, товариство Відродження, при численній участі своїх членів та членів Просвіти посвятило 8 травня нову площу і домівку, що має бути твердиною українського життя, традиції й культури.

Акту посвячення доконав парох укр. кат. колонії в Буенос Айресі о. др. В. Ковалик, ЧСВВ, який з тієї нагоди виголосив відповідну промову, вказуючи в ній на ті труди, які слід було побороти, щоб це все осягти, і захопив до єдності, праці та жертвності.

Опісля відбувся концерт, на якому по злосженні привітів, віддеклямовано вірші, виголошено реферати. Пізніше хор, під орудою Оксеного, відспівав українські пісні. По концертній частині зладжено прийняття для гостей.

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В КАНАДІ

Від 1 вересня, 1945 до травня цього року прибуло 15,563 українців зо скитальщини.

ДР. РУДНИЦЬКИЙ ПРОФЕСОРОМ УНІВЕРСИТЕТУ В КАНАДІ

Молодий український учений мовознавець, др. Ярослав Рудницький, що недавно приїхав до Канади з європейської скитальщини, іменованій професором-помічником словянських мов в Манитобському університеті, у Винніпегу. У проголошенні президента університету сказано що проф. Рудницький є одним з найвизначніших українських учених, з видатним академічним рекордом.

МОСКВА ДЕПОРТУЄ ЖИДІВ

Жидівські організації повідомляють що Москва депортує жидів з України і Білорусі. Досі, кажуть, Москва вивезла приблизно 400,000 жидів на схід.

Таксамо, як повідомляють з Вашингтону, Москва депортує інші „непевні елементи” з Кавказу і балтійських країн, зскрема греків, турків, естонців, латишів і естонців.

Це показує, що Москва, готуючись до можливої війни, хоче приграничні смуги зоставити безлюдними, а може вона сподівається що на місці „непевних” ще знайде „певні” елементи.

НОВА ГРУПА УПА В БАВАРІЇ

Вночі на 23 червня пробились на терен Баварії нова група бійців УПА.

Вони пробились через Польщу й Чехословаччину.

ПОМЕР М. МУРАШКО ПРЕДСІДАТЕЛЬ УНС

В останній хвилині, як вже наш часопис ішов до друку, наспіла вістка про смерть головного председателя УНСоюзу, Миколи Мурашка, який прожив 58 років.

М. Мурашко був добре відомий серед нашого громадянства як щирий, солідний народний робітник. Головним председателем УНСоюзу був 20 літ.

Управа СУА і редакція Нашого Життя висловлюють Родині Покійного щирі спочуття з приводу передчасної болючої страти.

УНРАДА ВИРШИЛА ПРО УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР

Майже від 8 років був в українському громадянстві спір про те, який має бути український національний і державний прапор, чи синьо-жовтий (тобто синя краска на горі прапору, як старша), чи навпаки жовто-синій, (жовта краска на горі). Спори щодо того деколи сильно загострювались, особливо на еміграції в Німеччині. Щойно тепер розбіжність думок вирівняно.

Саме у днях 23-27, червня Українська Національна Рада, до якої як відомо входять представники всіх українських партій з винятком гетьманців, відбула свою сесію в одному з німецьких міст, підчас якої однодушно прийнято що український прапор є синьо-жовтий.

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР У ФИЛАДЕЛФІЇ

У Філадельфії основано Український Театр під мистецьким провідом п. Володимира Блавацького. Ця мистецька установа ставить собі завдання обслуговувати своїми виставами не лише Філадельфію, але всі більші українські осередки Злучених Держав і Канади.

У склад Українського Театру входять відомі, визначні артисти, що прибули зо скитальщини. Мистецький провід і режисюра спочивають в руках п. Блавацького. Музичний провід обняв проф. Ярослав Барнич, хореографію бувша прімобалерина Львівського Оперного Театру, пані Валентина Переяславець, а чергову режисерію пп. Богдан Паздрій і Боман Тимчук. Спеціальне оформлення вистав Українського Театру проектуватимуть відомі українські мистці-малюрі. Театр має власну оркестру.

На репертуар Українського Театру зложаться твори українських і чужинних драматургів і композиторів.

Перша вистава Українського Театру відбудеться у Філадельфії 25 вересня в В Тавн Гол.

СКЛАД НОВОГО ВИКОННОГО ОРГАНУ УНРАДИ

На другій пленарній сесії Української Національної Ради що відбулась у днях 23-27 червня в одному з міст Західної Європи, вибрано й затверджено новий Виконний Орган в такому складі: проф. Ісаак Мазела (СУС)—голова і керівник ресорту закордонних справ; др. Степан Витвицький (УНДО)—заступник голови; Аватоль Рябишенко (УРДП)—керівник ресорту внутрішніх справ; г-н. Микола Капустянський (ОУН); Микола Лівичський (УНДС)—керівник ресорту преси та інформації; др. Любомир Макарushка (УНДО)—керівник ресорту фінансів; Юрій Бойко (ОУН)—ресорт освіти; інж. Спиридон Довгаль (СУС)—ресорт господарства; Віктор Соловій (УНДС)—ресорт юстиції; Семен Підгайний (УРДП)—секретар.

ГЛИНКА І ЗАПЛІТНИЙ ПЕРЕПАЛИ

З Канади подають що бувши канадійські домініальні послы Антін Глинка і Федір Заплітний перепали у виборах.

В Алберті послом вийшов Іван Дідур, молодий адвокат з Вегревил, що кандидував з ліберальної партії.

Богдан Дунай Мухин

Серед українських мистців що недавно приїхали до Америки, яскраво вирізняється постать скульптора **Богдана Дунай-Мухина**, творчість якого найбільш розвинулась і оформилась саме в бурхливий період. Він не тільки оформив своє мистецьке світовідчуження і максимально розвинув образове мислення, але і опромігся свій мистецький світ зробити привабливим для інших. Це світ героїчного минулого України, світ сильних, полум'яних і відважних, сповлених бойовою напругою і бадьорою життєрадісності, позитивних героїв наших днів.

Євген Блакитний пише:

„Трудно назвати хоч один матеріал, придатний для культури; в якому він не працював би. Дерево і граніт, глина і мармор, віск і бронза, а навіть срібло та золото — у всіх цих матеріалах він однаково сильний і технічно досконалий. Кожен матеріал має свої, цілком відмінні властивості і закони. Їм ніяк не панувати над матеріалом і змушувати його говорити лише своїм голосом, надихати матеріал життям — було завжди характерне для творчості великих майстрів.

„Мене завжди вражала в Дунай-Мухина якась надзвичайна працездатність і впевненість у прагненні досягти поставленої мети. З якоюсь невгамованою жадобою працював і експериментував аж матеріал став слухняним у його вправних руках, а тоді переходив до іншого матеріалу.

„Про культуру усталюється тверде поняття мистецтва статичного. З кінцем XIX і початком XX століття почались намагання розсадити звичайні рамки у скульптурі, заперечити поняття статичності форм, впровадити в скульптуру рух, швидкість, змагання, навіть ціною деформації та зсувів форми.

„Ця нова концепція в суті своїй не була чимось новим. Коріння її сягають у глибину століть.

„Вже у Львові увагу Мухина привертає віск, що дається витягатися у форми, неможливі в дереві, ні у глині, ні в камені. У цьому матеріалі мистець створив ряд блискучих композиційно завершених речей: „Ясир“, „Чумак“, „Кони“, „Товариш“, „Пан та собака“ і нарешті знамениту композицію

„Слава“ Це найвище досягнення його в опануванні матеріалу.

„Почавши експериментувати ще у Львові, він продовжував працювати в Німеччині і переборюючи труднощі, досяг потрібного результату. Одночасно Дунай-Мухин всі ці роки не припиняє праці над вдосконаленням композиції „Слава“, здійснення якої у бронзі має бути завершення певного творчого етапу, своєрідним іспитом мистця для себе як для

Анатоль Г.

Її серце

(Картина із життя)

Де ти блукаєш тепер, любий друже? В пам'яті спливає твоє страдницьке обличчя, передчасно постаріле, хоробливо палаючі очі, старе вбрання... Кожне твоє оповідання я нчу в серці, як скарб, як ключ, що відкриває мені таємниці складного, віками невивченого життя.

Коли в запалі твій голос підносився майже до крику і я стривожено зачиняв вікна в кімнаті, ти посміхався і махав рукою.

— Хай чують! Мені байдуже!

— Отож, слухайте, що говорив мій друг.

— Я загубив усе: молодість, сміх, віру. Але все це дрібниці, порівнюючи з останньою втраченою... Дрібниці!

— Уяви собі, десь, над краєм безодні в холод і слоту блукала самотня людина. Власне, вона була самотньою цілий вік. І ось, тигр тихо взяв її під руку, приторнув до себе, погладив... Я не люблю сентиментів, сміюсь із них, але...

— Хто ти? — запитав я.

— А тобі не однаково? Я ж нічого в тебе не прошу...

І ми пішли разом, притиснувшись одне до одного.

Боже, яке то було щастя! Все життя мріяв про розуміння, коли думка вгадується ще в зародку, коли жінка, крім жіночих своїх чарів, має інтелект, тотожній з твоїм. О, це велика справа—тотожність.

Ми кохались. Вона кохала мене не з якогось розрахунку і не за мою зовнішність, бо роки відняли її. Вона кохала мене за те, що я був людиною.

майстра в широкому розумінні цього слова.

„Богдан Дунай-Мухин — мистець яким може пишатися сучасне українське мистецтво, мистець наскрізь самотній.

„У найскладніших і найтрудніших обставинах він не тільки не припиняє творчої праці, а з кожним разом підноситься на нові мистецькі вершини”.

Минулого року Мухин був примушений обставинами залишити Німеччину і виїхати на шахтарську працю до Англії, відки тепер приїхав до Америки.

Артист різбар Богдан Дунай-Мухин живе у Філадельфії.

зачарований. Зо стін на мене глянули частково докінчені, малюнки. Я недостатньо розуміюся на малюванні, але мене настільки вразило багатство сюжетів і фарб, настільки яскраво лежала печать таланту на всіх без винятку картинах, що якась мітична побожність скувала мої уста.

— Ти вражений?—запитав друг.—Не сподівався?

— Так, я не сподівався. Я знав, що колись, у юності, він мріяв про шлях мистця, та вартість творів його завжди була середня і вище цього він не підіймався. Потім, з невідомих причин, покинув мистецтво взагалі.

— І це зробив ти?! Слухай, це ж щось надзвичайне, це... слава і — всі життєві розкоші до послуг.

Друг усміхнувся.

— Це зробили мої руки і її серце. Ти пам'ятаєш колишнє? Так то було смішне. Я почав наново.

— Я не зовсім розумію тебе.

— Про серце? Звичайно у мене є своє, але воно завжди було не певним своєї сили і здібності, борсалось у вічних шуканнях і вічних сумнівах, воно було слабе. Я починав обережно, кількома штрихами, задум ще тільки легким міражем віяв перед моїм духовим зором. І я кликав її й, як школяр, питав так?

Вона ставала замисленою, наче творила сама, а потім висловлювала свою думку таку глибоку і вірну, що ніколи до кінця роботи в мене більше не спиналась рука. А скільки нових чудових сюжетів дала мені моя подруга. Усе що ти тут бачиш, належить наполовину їй на всьому дотик її високого розумного серця.

В очах мого друга простелився морок і біль.

— Часом, сидячи поруч моєї коханої, я мріяв уголос: Ще не все загублено. Попереду може бути краща хоч і остання, половина життя. Ми побачимо води Адріатики, венеційські палати, славетний Лувр. Витвори безмежного людського генія, створені віддавна і до цього часу, стануть перед нашими очима, і ми забудемо злиденну сіру, нудну і страшну буденщину минулого. Ввижалась ясна дорога, родинний любий затишок, якого я не мав, радісна, натхненна, сягаюча аж за межі доступного робота... Я мріяв...

Друг махнув рукою і замовчав.

— Але де ж вона, про яку ти говориш?

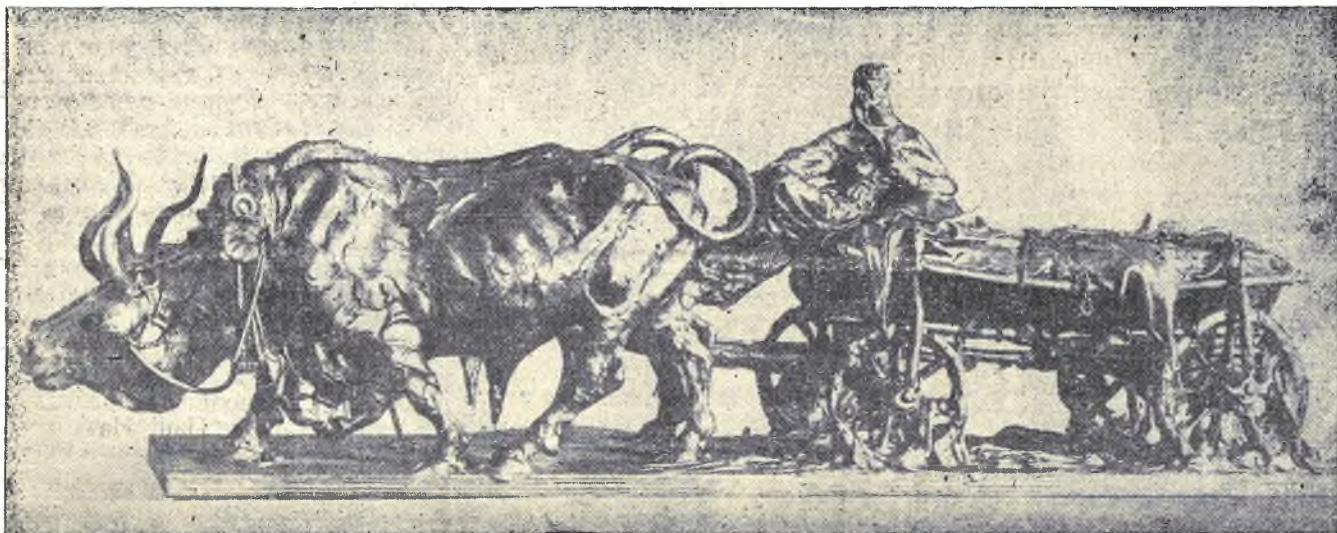
— Не знаю. І можливо, не визнаю ніколи. Нас розлучила війна.

УКР. КОМІТЕТ В АРГЕНТИНІ

В Буенос Айрес, столиці Аргентини, були збори Українського Допомогового Комітету. Комітет має 688 членів. Він виднав від аргентинського уряду 27,000 дозволів для українців на приїзд до Аргентини.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ З БЕЛЬГІЇ ДО ФРАНЦІЇ

Українці які працювали у копальнях вугілля в Бельгії, переїдять масово до Франції на сільсько-господарські роботи.

Богдан Мухин—Чумак

HELEN MURAL, Junior Vice-President UNWLA, Contributing Editor, OUR LIFE

Why we should band together

Address delivered by Luba Holowaty, Branch 52, Philadelphia, in April before a Mass Meeting of Okruzhna Rada

When I was asked to speak at tonight's gathering I admit, I was both amazed and terrified. I was amazed that I should be asked, for I am a comparatively new member of the SUA, and I wondered at the faith which the older members had in me. I was terrified for I feared that I could not live up to expectations.

I wondered still more when I was told what my subject was to be, that subject being, "Why Ukrainian American Youth Should Band Together." It seemed to me that I should be commissioned to write a book rather than give a short talk for here is a subject with endless possibilities, a subject that can be looked at from many points of view, a subject near and dear to my own heart.

I wonder how many of you realize that it has only been recently that we have heard so much of bringing Ukrainian American Youth into the fold.

The last five years, in reality, has been nothing but one gigantic youth movement. Why? Why this trend toward and for youth? Where has Ukrainian American Youth disappeared? Where, and more important, why, has it been steadily drifting away? The answers to these questions are painful and just a bit embarrassing.

Most of you, I know, have read at one time or another the S.U. "Statute" or constitution. It is truly beautiful. Its ideals high, clear, and well defined, like the banner of blue and gold which once flew fearlessly over the free lands of the Ukraine. But what else besides this inspiring document have you to show to our Youth? With piti-

fully few exceptions, we have no beautiful Ukrainian National Homes. — Where is organized youth to meet? — Although S.U. has affiliated with national women's organizations, we are an inactive, little-known member. — Where is youth to expand? — When youth attends your meetings, she hears much talk, but little action. She hears petty differences and grudges brought into meetings. She sees one branch trying to outdo another both socially and financially. She sees a state of general disorder and disorganization. She sees only the bad side of the issue; little unimportant things which when standing alone mean nothing, but which collectively add up to a blank wall of discouragement. The whole situation seems to me analogical with this little story:

One day a little boy saw a rainbow of gold. He set out to reach this beautiful thing which he saw so far away in the sky. He traveled for twenty-one long days, climbing high hills and forging rushing streams, but the rainbow seemed to get no closer. At last, wholly discouraged, the young lad returned home determined that he had imagined the whole thing and that the rainbow had never existed.

A simple little story, you will agree, and yet, if we call the rainbow our ideals, the little boy, our Ukrainian youth, and the hills and streams our own inconsistency, pettiness and immobility, the story is not quite so simple.

You might ask, "But what can we do now to bring our youth together?" That is indeed a question. Many different people

might give many different answers, but here is the one which I, a Ukrainian Youth, would give.

We, youth are not dumb, nor stupid. We are quick and active. All we need is to be awakened to the possibilities which our historic and cultural background offers us. We have heard and seen so little of the good things which are there, as I shall later show you. Why not show us some of the facts, tell us of our glorious heritage?

Tell us of our language which is spoken by thirty-five million people in comparison with Polish which is spoken by eighteen million, Czechoslovakian by ten million, and Bulgarian which is spoken by a mere six million.

Tell us of our lands, known throughout the world as one of the most fertile tracts.

Tell us of our music. Ukrainian Choral Arrangements are known internationally for their beauty and intricacies of harmony.

Tell us of our ancestors, people who are freedom loving, hardworking, emotionally stable and intellectually on a par with any.

The facts are there, simply bring them out. Show Ukrainian Youth that it has something of which to be proud.

As for we Youth, let us listen carefully and hear all that is being said to us. Let us look up and see what SUA has accomplished.

Twenty-five years ago, a few women found themselves in this vast land of machinery and science and realized that they were completely lost. They began to meet and to organize without any outside financial assistance, and in 1925, Julia Shustakevich was elected first president, and our own beloved Olena Lototsky was elected first secretary. These women worked hard and stuck together until today we have an

organization of 62 branches and several thousand members.

In spite of many setbacks and in spite of all its faults, S.U. has done much.

Although it hasn't built mansions of beauty and splendor, it has given us a few buildings in which to meet, work, and build upon.

S.U.A. has been the guiding light in unifying the thoughts and efforts of Ukrainian women. But S.U. has not stopped here, for it has, with the aid of exhibits, concerts and lectures, spread the knowledge of the beauty of our Ukrainian culture throughout the world.

During and after the war, S.U. sent tons of food and clothing to the needy of Europe; each package was a ray of hope and of light to some family. Since the end of the war, our women have contributed great sums of money to those organizations who are helping to bring to this country the displaced persons who have fled in fear from their homes.

It was only last year that the world congress electrified the world with its messages of peace and hope. This world congress could not have been had not the women of S.U. put aside all thought of personal ambitions and worked whole-heartedly side by side.

Listen youth, think hard and learn fast, for it is now our turn to carry the torch of enlightenment which our mothers lit twenty-five years ago. Let us work and build a mighty citadel on the deep-rooted foundations laid down by our brave pioneers. Let us build a citadel of hope and glory which will some day stand on the soil of a new and free Ukraine.

Editor's address:

Miss Helen Mural
2330 Denison Avenue
Cleveland 9, Ohio.

The Tragedy in Ukraine

In Kiev by the River Dnieper,
Happily they dwelled these many years,
Then tragically came the mad war;
Tartars, Huns, oh, such deadly fears.

Weakened from fighting up the North,
Taking lives or giving their own,
Ukrainian Cossacks sallied forth,
And the fields with blood were soon sown.

The war over and Ukraine lost;
Into the enemies' hands it went.
From fond heart, a household it wroste,
Wife, husband, child, without repent.

One kiss and his parting words were,
"The bell," he said, "will tell my death."
"I'll wear," she said, "no flowers dear.
My ornament shall be a wreath."

By the river's banks she did stroll,
Then alarmed, stopped, and listened so,
In distance she heard a bell toll;
Her husband's death it let her know.

Many years have passed away since
The mournful bell had tolled its dead;

She, by the Dnieper, clothes did rinse;
By her side the child a book read.

"What is life now," became her song
And looked at the falls rushing by;
Tempted she slipped and went along
With the current, nor made a cry.

A soldier rode on a white steed.
The child with fear came rushing,
"Sir, quick, there by the water's weed,
Those rapids her body's brushing!"

Off the steed and in the waters;
Then he carried her safely out.
She opened her eyes full of tears
And heard the child's gleeful shout.

He listened to the tale so black,
Then said, "Upon his last request
I rang the bell for a Cossack,
Then sent him to eternal rest."

"He, the leader, and I, the foe,
Oh, woe is, and your Ukraine
Lost because with my sturdy bow
Your husband, lady, I had slain!"

Ann Moreen O'Conke
Cleveland, Ohio.

OUTSTANDING GIRL OF THE MONTH

With pride, "Our Life" points to Genevieve Zepko Zerebniak of Akron, Ohio. Long known for her zealously and her ability to organize, Genevieve is not only highly respected, but greatly liked in American-Ukrainian circles as well as in society generally. Her patience and her ready smile under the most trying circumstances have helped many a Ukrainian cause. In the midst of a heated discussion, you can always count on Genevieve to say, "Let's remember, there's a solution to every problem."

Genevieve is a busy individual who somehow manages to find time to take on a little more. She was instrumental in organizing the Junior League in Akron, and won acclaim when she was elected as a national officer of U.N.A. With the distinction of being the youngest national officer ever to be elected in the history of the U.N.A., she has remained in office for the past nine years and is now serving on the advisory board.

Few, if any, have failed to hear the praises sung loudly and profusely over the Ukrainian Youth League of North America Convention held in Akron, O., last Labor Day Week End. Such phrases as "well-organized"; "this is the best Convention I've ever attended"; and "how did the Akron Convention Committee not fail to miss a trick"? were heard during the Convention and long after. As Chairman of the Akron Convention Committee, the success of that confab can be acknowledged as belonging in large measure to Genevieve's uncanny ability to do a job and to do it well.

But to write only of Genevieve's active participation in Ukrainian affairs would give a partial portrait of Genevieve. United Air Lines must also enter the picture for Genevieve has proven her capabilities as manager of Passenger Service at the Akron Airport. Her work is varied and unique. From public re-

lation work, she may be called away in an emergency to serve as a stewardess. Or she may be given a special assignment such as the one she was given last

Mrs. Genevieve Zepko Zerebniak

year. It was her duty to accompany and to return a three-year old boy to his mother in Honolulu. Hurried trips to New York, Chicago, or California as a trouble shooter are not surprising or uncommon to her.

A very important ingredient in the make up of Genevieve up to this point has not been mentioned, however. Last to be mentioned, but first in importance, is the title of Mrs. which was affixed to Genevieve's name last year by Harry Zerebniak of Chicago, Ill. Though Mrs. Zerebniak is kept spinning with her Ukrainian organizations and her work with United Air Lines, she finds ample time to be an attentive wife, immaculate housekeeper of a lovely apartment, and above all, a good cook.

They who have nothing to trouble them, will be troubled at nothing.

Poor Richardb.

An empty bag cannot stand upright.

Poor Richard.

BOOK ON UKRAINIAN GRAMMAR

MINNEAPOLIS—The first work of its kind in English, "A Modern Ukrainian Grammar" has just been published by the University of Minnesota Press.

Authors of the volume, which provides an introduction to the Ukrainian language and which is expected to be an aid to students of all Slavic languages, are G. Luckyj of the University of Saskatchewan and Dr. J. B. Rudnyckyj of the University of Manitoba.

The lithoprinted manual was published with the support of the Humanities Research Council of Canada. It contains a brief history of the Ukrainian language, pronunciation of Ukrainian, lessons with Ukrainian reading texts, grammar, conversation, idioms and vocabularies, grammatical tables, a map showing the territory of Ukrainian speech and a Ukrainian-English vocabulary of more than 2,000 words.

The authors point out that Ukrainian is spoken by more than 40 million people in Europe and that there are more than 1,200,000 persons of Ukrainian descent in the U. S. and Canada.

ALL ROADS LEAD TO SYRACUSE LABOR DAY WEEK END

The 1949 Convention of the Ukr. Youth's League of No. America to be held in Syracuse, N. Y., September 3rd, 4th, and 5th, will have for its headquarters, the beautiful Hotel Syracuse. This twelfth annual gathering will begin its three-day program unofficially on Friday, September 2nd with an informal "Cabaret Night" at Syracuse Ukrainian National Home. Significant and momentous sessions including reports from district leaders representing cross section of Ukrainian youth in the United States, discussions of member club programs, plus a distinguished guest speaker will officially open the Convention on Saturday afternoon followed by

the Welcome Dance. Highlighting the UYL-NA Convention, as always, will be the "Music and Dance Festival" this year under the direction of Stephanie Andrusiewicz Homenick, Detroit, bringing together the best in Ukrainian talent from all over the country. The Banquet and Dance in the Grand Ballroom of the hotel will take place in the evening. Concluding business sessions and election of officers on Monday, and a Farewell Party will ring the Convention to a close.

CLEVELAND, Ohio. The fiscal year, 1948-1949, of the Junior League, Branch 60, was brought to a close by a combined social and business meeting, June 21, at the home of Estelle Gnot. After an appetizing steak roast, our group settled down to an evening of long discussion pertaining to the preceding year's activities and plans for our forthcoming year. Our organization unanimously voted to contribute sixty dollars to the fund for the publishing in English of the poems of Lessya Ukrainka. The raffling of an embroidered luncheon set was the event that brought about the realization which enabled us to donate this money. Two delegates, Meg Husel and Estelle Gnot, were appointed to represent Branch 60 at the UYL-NA at the Syracuse Convention. The election of new officers for the coming year was also on the agenda for the evening. Irene Trembly was elected president. Irene is a graduate of Kent State University and was enrolled in the College of Education. She is present secretary of the Youth League of Ohio, and former secretary of the Cleveland Convention Committee of the Ukrainian Orthodox League of U.S.A. which recently sponsored the Orthodox Convention in Cleveland. The organization chose as its vice-president, Meg Husel, and as its secretary, Stella Popowicz. Rose Alice Kolodiy was appointed treasurer. A picnic social is being planned for the summer.

Culture — not without politics

(Conclusion)

In Western Europe, Africa, Asia, South America and North America are today Ukrainians and their descendants who are resolute in their endeavor to preserve their heritage, not only for its intrinsic beauty and richness, but also, indeed, from their standpoint I would say, more so for the further enrichment of the various national cultures in which they are presently participating. Ukrainian culture today is in a state of dispersion. The priceless archives of stranded Ukrainian scholars in the DP camps of Western Europe, the small Ukrainian communities in Africa and Asia, with their undying songs of Ukraine, their narratives of Ukraine's past, and the large Ukrainian components in Latin America, the United States and Canada, interweaving their preserved heritage with their respective national cultures in these areas, all of these represent this state of dispersion. But in each of these areas it is becoming increasingly evident that the conviction of a free Ukraine, necessitating the collapse of the Soviet Union, for the peace of Europe and thus of the world has seized the minds of official leaders who well appreciate the menace of world communist ambitions.

The time has at last come when an American of Ukrainian descent or birth, still cherishing the purity and power and beauty of Ukrainian culture which he seeks to intermingle with the American, sees clearly his other task in America's life-or-death effort to stem the cancerous spread of world communism. His or her knowledge of Eastern Europe, of its history, its peoples, its struggles and conflicts, stand to serve America now more than at any other time. What in essence has happened is that Ukraine's struggle against Russian communism has, as many astute students foresaw, become the world's struggle, and particularly that of the United States. And of vital importance is the growing recognition

of our leaders of this common ground, as witnessed in the establishment of a Ukrainian section in the Voice of America, the pointed interest shown by our numerous official departments at Washington in the "Ukrainian Quarterly," published by the Ukrainian Congress Committee of America, and in the warmer reception given to our representatives by our officials on matters concerning Eastern Europe. This recognition, I have said, is growing—and growing rapidly. It is this growth that will determine the scope of Ukrainian action in America's struggle against Russian communism. It will be within that scope that we, as women, will play our role in safeguarding America against this menace and coterminously aid our Ukrainian relatives and friends in weakening the police state of the Soviet Union. At functions such as this, in the Voice of America, on the concert stage, in meetings with our officials and in other diverse ways, American women of Ukrainian birth or descent now have their opportunity to serve America best by actually demonstrating the values of their cultural heritage which are at one with those of their America.

Culture is thus not without politics. To the maximum extent that we aid the Ukrainian cause in the righting of its political existence with its cultural level and dignity, to that extent we serve the strength and power of America. To the degree that we support the subjugated Balts, White Ruthenians, Georgians, Hungarians and the many other Eastern and Central European peoples whose plight is the same, to that degree we serve the interest of American friendship toward these peoples. In the way that we acquaint our fellow Americans with the cultural and political realities of Eastern Europe, and in particular Ukraine, in that way we prepare ourselves to meet the opportunities that will unavoidably arise in the near future. One can truly say that in these respects the world is really one where an identity of interest, purpose and action binds the numerous peoples of one part of the world with those of another. But this, my friends, is just another way of saying that "Culture is Not Without Politics!"

